

Fa 30 anys: la legalització del PSUC i del PCE, vista des de Melilla per un soldat compromès ...

En el 30 aniversari de la legalització del PSUC, he fet un petit exercici de memòria històrica personal .... caram ja començo a ser "grandet".

Fotografia: fent el servei militar

Recordo que quan es produeix la legalització... jo estava amb 22 anys prestant els meu servei militar des de juny de 1976 en l'exèrcit franquista en la "plaza de Melilla" conjuntament amb milers de soldats portats des de la península que poblàvem els quarters i ens veiem obligats a portar uniforme a totes hora, menys a l'hora d'anar a dormir. Pot ser el fet diferenciador de la meva persona en aquella massa amorfa de voluntats humanes truncades i conduïda per un grup de comandaments privilegiats i amb una forta dosis de descerebrament, fou que conjuntament amb un grapat d'altres soldats valents, ens varem jugar la presó militar creant la "Unión de soldados democratas". i evidentment des de la mes estricta clandestinitat, varem promoure diferents activitats per millorar l'estància en aquell lloc llunyà, tan poc acollidor i tant despersonalitzador, on es veia molt sovint a joves com a temples plorant o entregant-se a la beguda per fugir d'alienament i la manca absoluta de llibertat.

Varem col·laborar clandestinament amb gent del PCE de Melilla i això ens va permetre fins i tot fer unes "jornadas de los pueblos de España" en el marc de la Festa Major de Melilla, (va ser una idea que va néixer, quan s'havia fet a la península i organitzada per l'oposició clandestina El festival dels pobles ibèrics), La idea de recuperar la musica les tradicions, el menjar del que deien el comandaments "la pàtria chica", va colar i la veritat es que va ser força interessant, i una alternativa a la única diversió que hi havia pels soldats en la Festa Major de Melilla: "El teatro chino de Manolita Chen", la llàstima es que el dia que va tocar las "províncias vascas", molts companys (uns 50) es van emborratxar i no van poder aguantar-se i van cantar vestit de caqui la cançó del "Gudari" i altres cançons basques patriòtiques en el bell mig de la Plaça central de Melilla, qüestió que va truncar en el tercer dia les jornades intervenint els "mandos militares". quedant-nos els catalans alies "polacos", sense paella i sense trobada.

Arrel d'allò van caure detinguts i van complir penes de presó militar alguns companys entre ells un alferes de milícies i molts d'altres van ser castigats disciplinàriament enviant-los a les illes "Chafarines" aïllats completament del mon (era com un penal).

A mi concretament en va costar no ascendir a caporal de 1a. tema molt important per mi econòmicament doncs havia patit atur des de llarg temps per l'acomiadament i les represàlies, llistes negres per la vaga de Motor Ibèrica de l'any 1975 i la meva dona Pili acabava de ser despatxada per una vaga del tèxtil en la "Burberrys", els calerons que en comportava ser caporal 1er era la única possibilitat de tenir un ingrés extra i variar la dieta del "rancho" diari al que estava eternament condemnat", també vaig estar 15 dies d'arrest en el calabós dormint sense mantes i matalàs i acompanyat a menjar i sopar al menjador acompanyat de guàrdia armada, com si sigues un delinqüent perillós. va ser una situació realment humiliant que em va deixar petjada.

En aquest marc, sobre tot els soldats catalans, bascos i madrilenys ens assabentàvem per les trucades telefòniques i les xerrades, dels aires de llibertat i les lluites que s'estaven produint a casa nostre i varem conèixer la legalització del Partit comunista de España, el PSUC i d'altres partits d'esquerra (jo en aquella època era militant del Partit del Treball), el que va succeir però ens va crear un important ensurt, doncs ens van mobilitzar a totes les tropes aquarterant-nos i corria la consigna que ens preparàvem per embarcar per anar a la península a posar ordre, de fet en el meu quarter de cavalleria, tots els vehicles acoraçats i els carros de combat estaven plenament preparats, amb armament carregat per sortir al carrer.

A Melilla quan es va produir la legalització del PCE i el PSUC, els alts comandaments militars van mobilitzar a totes les tropes i es van posar a les ordres del Generalat i van intentar aconseguir un nou "levantamiento militar", afortunadament no van tenir èxit i a partir d'aquell moment la recuperació de la democràcia, poc a poc va anar avançant.

Molins de Rei 25-04-2007

Lluís Carrasco